

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. E stillet af Folketingets Miljøudvalg

Spørgsmål E:

Vil ministeren på baggrund af henvendelsen af 15. november 2013 fra rådmand Steen Møller, Odense Kommune, jf. MIU alm. del – bilag 73, redegøre for sagen og beskrive, hvilke initiativer ministeren vil tage, for at virksomheden kan foretage den ønskede udvidelse i Odense - med henblik på at skabe vækst og beskæftigelse i Odense og på Fyn?

Svar

Jeg er glad for at få lejlighed til at drøfte nogle meget vigtige og principielle spørgsmål om planloven og planlægning for erhvervsudvikling i Danmark.

Det er et af planlovens hovedformål at sikre, at der ikke sker spredt bebyggelse i det åbne land.

Planlovens hovedprincipper om at friholde det åbne land for byudvikling strækker sig faktisk helt tilbage til by- og landzoneloven, der trådte i kraft i 1970, og det har gennem årene været et helt bærende princip i planlægningen, at udlæg

af arealer til boliger og erhverv skal ske i tilknytning til bymæssig bebyggelse.

Planloven er grundlaget for og har dannet rammen om det land og det Danmark, som vi er glade for i dag. De ubebyggede landskaber. At vi kan kende forskel på by og land. At udbygningen sker efter en overordnet plan, der tager hensyn til naboer, natur, miljø og landskaber. Planloven er samtidig med til generelt at sikre landbrugets interesser i det åbne land

Disse grundlæggende principper har der været bred konsensus om – også på tværs af forskellige regeringer. De er bl.a. kommet til udtryk i praksis, i forskellige vejledninger og i ”Oversigt over statslige interesser i kommuneplanlægningen” – også fra den tidligere regering. Jeg skal bemærke, at den gældende oversigt, som Naturstyrelsen arbejder ud fra nu, faktisk er udsendt af den tidligere regering.

For mig at se, er det en stor kvalitet, at vi i Danmark i langt over 40 år har formået på samme tid at sikre gode muligheder for bolig- og erhvervsudbygning, og samtidig har undgået spredt bebyggelse i det åbne land til gavn for landskab og landbrug.

Hvis vi ikke havde og i fremtiden varetager disse hensyn, er jeg sikker på, at vi vil opleve et helt andet landskab med spredt og tilfældig bebyggelse til skade for landskabet, til skade for landbruget og med unødvendige miljøkonflikter til følge.

Og ønsker vi det? Jeg gør ikke.

Det giver ikke mening at tillade byudvikling på steder, hvor der ikke er planlagt for det, og hvor der ikke er investeret i veje, kloakering, kollektiv trafik mv. Det vil samlet set være med til at undergrave kommunernes sammenfattende planlægning, hvis der gives mulighed for at nogle virksomheder udvider uden for de planlagte erhvervsområder i tilknytning til de større byer.

Det, der nu og her kan være hensigtsmæssigt for den enkelte virksomhed, er nemlig ikke nødvendigvis god samfundsøkonomi.

Det er vigtigt at holde fast i planlovens principper – ikke for princippernes skyld, men fordi en tilladelse til én virksomhed vil få som konsekvens, at andre virksomheder også skal have lov til at udvide. Derved vil vi miste den afgørende kvalitet, at vi har et åbent land, som er forbeholdt jordbrugserhvervet.

Hvis samrådet i dag bunder i en reel bekymring over Hauge Gruppens vækstmuligheder, undrer det mig, at Venstre, da de tilbage i 2010 havde regeringsmagten, ikke valgte at lægge en anden linje. – At give det hele frit. At lade virksomhederne bolter sig i det åbne land med de konsekvenser det vil have for jordpriser, landbrug, landskab og miljøkonflikter.

Når det så er sagt er denne regering også optaget af skabe bedre rammer for vækst og erhvervsudvikling. Derfor har Folketinget bl.a. i

foråret 2013 vedtaget en ændring af planloven, der bl.a. giver bedre mulighed for at indrette virksomheder i overflødige bygninger i vanskeligt stillede landdistrikter. Det er dog stadig sådan, at byudvikling til erhverv skal ske i de områder, der er udlagt hertil i byerne.

Jeg kan godt forstå, at en virksomhed som Hauge Gruppen gerne vil bygge ud der, hvor den er i dag, men hensynet til den enkelte virksomhed må ikke ske på bekostning af de overordnede fælles interesser.

I denne sag, er der tale om en virksomhed, som i sin tid blev etableret på stedet, fordi den var rettet mod det store gartneriområde nord for Odense.

Virksomheden, der ligger i landzonen, har siden ændret karakter. Det er ikke længere en lokalt orienteret smedevirksomhed, men derimod en virksomhed, der laver stålkonstruktioner, trapper, gelændere, dele til vindmøllebranchen samt udfører opgaver inden for VVS, blik, el, olie og gas.

Virksomheden Hauge Gruppen ligger i dag på et areal på 2,4 ha med et bebygget areal på ca. 4.000 m². Der ønskes inddraget yderligere ca. 3,5 ha for at udvide virksomheden.

Der er altså ikke tale om en mindre udvidelse af en eksisterende virksomhed rettet mod et lokalt behov, men om egentlig byudvikling.

Det er jo rigtig dejligt, at det går virksomheden godt, men nu hvor der er behov for en væsentlig udvidelse og samling af aktiviteter fra flere lokaliteter, som ikke har nogen lokal orientering, skal den – ligesom alle andre virksomheder – ind i et egentligt erhvervsområde i tilknytning til byen.

Den eksisterende virksomhed kan selvfølgelig fortsætte på stedet, men nybyggeri må henvises til de erhvervsområder, kommunen allerede har udlagt i sin kommuneplan.

Det er jo netop hensigten med planloven – at der laves en samlet planlægning for, hvor der skal være erhverv og boliger.

Odense Kommune har meget store udlagte erhvervsområder, så det skulle nok være muligt at finde et areal til virksomheden, som vil sikre den gode muligheder for vækst og udvikling fremover.

De principper, som ligger til grund for Naturstyrelsens dialog med Odense Kommune, om mulighederne for en udvidelse af Hauge Gruppen, har vi hidtil været enige om. Hauge Gruppens ønske om udvidelse blev drøftet på et møde mellem Odense Kommune og den daværende miljøminister Karen Ellemann i 2010. Her blev ikke givet noget tilsagn om, at kommunens ønsker kan imødekommes.

Det kan jeg ikke andet end tage til udtryk for at Venstre i hvert fald dengang – og måske, forhåbentligt fortsat bakker op om planlovens

principper om at friholde det åbne land til landskab og landbrug. Også når det gælder enkeltsager. Min holdning er klar. Det er vigtigt at fastholde planloven principper og de overordnede hensyn, når der tages stilling til enkelt sager.

Jeg skal i øvrigt også gøre opmærksom på, at virksomheden ligger i kystnærhedszonen og derfor skal der efter planloven være en særlig planlægningsmæssig begrundelse for udlæg af arealer til byudvikling. Det er heller ikke noget nyt princip. Det har der også hidtil været bred enighed om i Folketinget.

På den baggrund finder jeg ikke, at der er grundlag for at tage nogen initiativer til at ændre en god, fremtidssikret og fælles planlægningspraksis i det åbne land, men jeg er sikker på, at virksomheden sammen med Odense Kommune kan finde et velegnet areal, som er planlagt til erhverv, i overensstemmelse med kommuneplanen – og på den måde sikre fortsat vækst og beskæftigelse.